

Eptir þessum úrslitum málsins ber hinni stefndu sóknarnefnd samkvæmt kröfu áfrýjanda, sbr. 13. gr. laga 16. des. 1885, að greiða áfrýjandanum málskostnað með 30 krónum. Hinum skipaða talsmanni hinnar stefndu sóknarnefndar verða eigi dæmd nein málsfærslulaun.

Málsfærslan af hendi hins skipaða talsmanns hefur verið lögmat.

Því dæmist rjett að vera:

Hinn áfrýjaði fógætjarjettarúrskurður ásamt eptirfarandi lögtaksgjörð skal úr gildi felldur. Hin stefnda sóknarnefnd í Lágafellssókn greiði áfrýjanda, Gísla bónda Gíslasyni í Leirvogstungu sem málskostnað 30 krónur, er lúkist innan 8 vikna frá lögbirtingu dóms þessa undir aðför að lögum.

Nr. 15/1891:

Ingvar Ingvarsson

gegn

eiganda Keflavíkurlóðar,
frú Chr. Duus.

D ó m u r:

Mál þetta er höfðað í hjerði af eiganda lóðarinnar Keflavíkur gegn Ingvari Ingvarssyni, til þess að fá hann dæmdan til að láta af hendi lóðarspildu ásamt húsi og öðrum mannvirkjum á henni, og var það dæmt í aukarjetti Gullbringu- og Kjósarsýslu 14. des. f. á. með þeim úrslitum, að Ingvar Ingvarsson var skyldaður til að flytja hús það, er hann á á Keflavíkur lóð, af lóð-

inni fyrir 20. maí þ. á., og skyldi eiganda Keflavíkur lóðar, ef hann ekki gjörði það, heimilt að gjöra það á hans kostnað. Málskostnaður var látinn falla niður. Þessum dómi hefur Ingvar Ingvarsson áfrýjað til landsyfirdómsins með stefnu 19. maímán. þ. á., og krafizt, að hann verði algjörlega sýkn dæmdur af kærum og kröfum eiganda Keflavíkur lóðar í þessu máli, og að hinn stefndi lóðareigandi verði, af hverri ástæðu sem áfrýjandi verður sýknaður, dæmdur til að greiða áfrýjanda rífligan málskostnað fyrir báðum rjettum með að minnsta kosti 200 kr.

Á hinn bóginn hefur hinn stefndi krafizt fyrst og fremst, að áfrýjandinn verði dæmdur til að skila stefnda aptur og afhenda honum til fullra umráða og afnota hina umstefndu lóð, með öllum þeim mannvirkjum, sem á henni eru, þar með talið hús það, er á lóðinni stendur, en til vara, að undirrettardómurinn verði staðfestur að öðru leyti en því, að málskostnaður fyrir undirrettinum verði lagður á áfrýjandann; þar að auki hefur hann, hvernig sem fer, krafizt, að málskostnaður fyrir yfirdómi verði lagður á áfrýjandann með að minnsta kosti 50 kr., og að áfrýjandinn verði þar að auki, verði aðalkrafa stefnda tekin til greina, dæmdur í 150 kr. málskostnað fyrir undirrjetti.

Að því fyrst snertir aðalkröfu stefnda, skal það tekið fram, að hún, með því að hann ekki hefur gagnáfrýjað málinu, ekki verður tekin til greina, heldur verður að vísa henni frá yfirdómi, og svo er og um 150 kr. málskostnaðarkröfu hans.

Málið er þannig vaxið, að stefndi heimilaði Ólafi nokkrum Þorleifssyni með samningi 20. marz 1885 lóð undir hús, er hann hafði byggt á Keflavíkur lóð 1884,

lódarspildu í kringum húsið og uppsátur fyrir 1 ferju, móti því, að hann greiddi 15 kr. eptir árlega fyrir ágústmánaðarlok ár hvert. Að Ólafi látnum var húsið selt á opinberu uppboði 15. júní 1888, og varð áfrýjandi hæstbjóðandi að því. Í 6. gr. uppboðsskilmálanna segir, að »lódareigandi leyfi, að nota megi húsið til ábúðar (sic) eins og það hingað til hefur verið notað, en leyfi eigi að svo stöddu, að verzla megi í því«, og er ekkert annað áskilið í uppboðsskilmálunum, að því snertir lóðina undir og kringum húsið, en í samningnum milli stefnda og Ólafs Þorleifssonar var ákveðið, að ef lóðarleigan eigi væri greidd á rjettum gjalddaga, þá væri öll afnot af hinni leigðu lóð óheimil leiguliðanum, lóðin yrði tekin aptur til umráða og afnota eigandans, sem og þau mannvirki, er þá væru á lóðinni.

Stefndi hefur nú viljað halda því fram, að orðin í 6. gr. uppboðsskilmálanna: »eins og það hingað til hefur verið notað,« sjeu rjett skilin þannig, að kaupandi (áfrýjandi) skuli bundinn þeim skilyrðum, sem sett eru í samningnum 20. marz 1885, en hefur þó í kæru sinni til sáttanefndar tekið það skýrt fram, að hann ekki hafi leyft, að annar maður gengi inn í þann samning um lóðarleiguna, sem á sínum tíma var gjörður við Ólaf, og í sóknarskjali sínu fyrir undirrjetti segir hann, að samningurinn 20. marz 1885 að eins gildi fyrir Ólaf Þorleifsson, en eigi aðra. Áfrýjandi hefur að sínu leyti staðhæft, að honum alls ekki hafi verið neitt kunnugt um þennan samning — samningurinn sjest ekki að vera þinglesinn — og ekki komið til hugar, að leggja skyldi þá þýðingu í 6. gr. uppboðsskilmálanna, að hann undirgengist einhverja eða nokkra aðra skilmála en þá, sem húsið var selt eptir, og að hann hafi það eitt vit-

að, að lóðarleigan var 15. kr. á ári. Úrslit málsins hljóta því að vera komin undir þýðingu á 6. gr. í uppboðsskilmálunum. 6. gr. 1. málslíður, hljóðar þannig: »Lóðareigandinn leyfir, að húsið megi nota til ábúðar, eins og það hingað til hefur verið notað, en leyfir eigi að svo stöddu, að megi verzla í því«. Orðin: »eins og það hingað til hefur verið notað« virðast ekki verða skilin öðruvísi en svo, að þau eigi að tákna hina »faktisku« notkun á húsinu, eða, rjettara, lóðinni, en alls ekki sjeu tilvitnun til skilmálanna í samningnum 20. marz 1885, sem áfrýjandi því ekki hafði neitt tilefni til að kynna sjer. Samkvæmt uppboðsskilmálunum bar áfrýjanda þannig að gæta þess, að lóðin yrði ekki notuð öðruvísi en áður og að ekki yrði verzlað í húsinu eða á lóðinni, og loks að greiða leiguna.

Þessa skilmála segir nú stefndi, að áfrýjandi hafi rofið, leyft að verzla um tíma í húsinu og ekki greitt lóðarleiguna. Áfrýjandi hefur játað, að hann hafi leyft verzlun í húsinu, en um greiðslu lóðargjaldsins greinir þá á. Áfrýjandi kveðst hafa greitt það, en stefndi synjar fyrir.

Með því að það eigi er ákveðið í uppboðsskilmálunum, að rof á þeim af hálfu áfrýjanda skuli leiða til þess, að hann sje skyldur til að flytja hið selda hús og önnur mannvirki af lóðinni, og með því að þetta án sjerstaklegs samnings eigi getur að lögum verið afleiðing skilmálarofs, og með því að áfrýjandinn eptir hinu framansagða eigi hefur undirgengizt annan samning um húsið og lóðina en þann, sem felst í uppboðsskilmálunum, þá verður að sýkna hann af kærur og kröfum stefnda í þessu máli. Yfirdómurinn tellst á málskostnaðarákvæði undirdómsins, en málskostnað fyrir yfirdómi

virðist hinn stefndi eptir úrslitum málsins eiga að greiða áfrýjanda, og þykir hann hæfilega metinn 30 kr.

Því dæmist rjett að vera:

Aðalkröfu stefnda í þessu máli vísast frá yfirdómi. Áfrýjandi Ingvar Ingvarsson á í þessu máli að vera sýkn af kærur og kröfum eiganda Keflavíkur lóðar, frú Chr. Duus. Að því málskostnað í hjeraði snertir, skal hjeraðsdóminum óraskað. Málskostnað fyrir yfirdómi greiði stefndi áfrýjanda með 30 kr. innan 8 vikna frá lögbirtingu dóms þessa undir aðför að lögum.

Mánudaginn 5. októbermánaðar.

Nr. 20/1891:

Jón Erlendsson
gegn

E. Th. Jónassen.

D ó m u r :

Í 1. tölublaði af blaðinu »Reykvíkingur«, sem út kom 5. jan. þ. á., er meðal annars grein með yfirskriptinni: »Ísafold og bæjarstjórnarkosningin,« en höfundur greinarinnar hefur eigi verið nafngreindur. Í grein þessari er meðal annars farið þeim orðum um stefnda, amtmann E. Th. Jónassen, að hann hafi, síðan hann kom hjer til bæjarins, verið hinn ráðlausasti búhöldur, sem nokkurn tíma hafi verið trúað fyrir bæjarins fje, svo að mönnum hafi staðið mesti stuggur af hans ráðsmennsku, að hann hafi vanrækt að innheimta skuldir fyrir bæinn, og að loksins hafi eptir mörg ár með úr-